

който лично са бѣше на стѣнитѣ, и отъ неуморната дѣятельность на Іустиніана, градскыѣ защитници направихъ чудеса: отваряныѣ прѣзь всекъ день прѣлѣзы тѣ покрывахъ, издигахъ новы стѣны и копаяхъ новы ламица. Турцытѣ, невѣщы тогазы и неискусны въ обсада, не щѣхъ да иматъ голѣмы сполуку, ако имъ не спомагахъ въ туй много отъ вѣроотстъпницытѣ Гръцы.

Морската битва съ генувезеката флота, която бѣше дошла на помощ на Византія, при всячката дързость на Турцытѣ быде пагубна за тѣхъ; тя доказа Мухамеду че не ще може да забрани идванъето на подкрѣпленія на града отъ къмто морето. Освѣнь туй, той разбра че османската морска сила неможаше еще да са бори съ силытѣ на Республикытѣ въ Адриатическото и Срѣдиземно-Море. Тогазы му дойде чудна мысль: да прѣвземе пристанището, като вкара въ него корабытѣ си по сухо. Туреката флота (който бѣше отъ 425 платнодвижны корабн) затваряше Вѣспора на Бешикъ-Ташъ. Мухамедъ заповѣда да ѝ направѣтъ пѣтъ задъ рѣтлинытѣ на Пера въ двѣ левгы прѣзь Св. Димитрій (Касжмъ-Паша) и Хаскъой, и въ една ноцъ само 10 военны корабн съ по два, тры и петъ реда лопаты са повлѣкохъ отъ тысецы человѣцы и конье прѣзь рѣтлины и долины въ Златный-Рогъ, срѣщу портытѣ, нарѣчени днесъ Балатска и Хайванъ-Сарайска. На всекъ корабъ началникътъ бѣше на прѣдницата, а кърмачътъ на задницата; вѣтрилата бѣхъ распустены по вѣтъра: тржбытѣ ехтяхъ, тѣпанытѣ бѣяхъ и когато са разсѣмнѣ обсаденытѣ видяхъ, съ толкозы очудванье съ колкото и ужасъ, туреката флота да хвърля котва посрѣдъ пристанището имъ. Съкашь че не бѣхъ съ потрудували никакъ да забранѣтъ туй пристанище.

Слѣдъ туй, Мухамедъ накара да построѣтъ единъ мостъ надъ Златныя-Рогъ, по когото му станъ лесно да бѣе ненаказано стѣнитѣ. Гръцытѣ са бѣхъ нақанили да го запалѣтъ, нъ Генувезытѣ издадохъ тѣхното намѣреніе и волницытѣ, които са бѣхъ натоварили съ туй посланье подъ началството на Іустиніана, бѣхъ искланы до единъ освѣнь